

professor faceret. Certe methodū, ordines, locos, diuisiones, definitiones, totā denique corporis sui cōstitutionē, scientiā oēs à dialectica mutant. Huius ego instrumenti nō prorsus, ni fallor, impitius: & in plerisque alijs artib. uel parū & oblectationis tantū gratia uersatus: uel diu etiā imoratus, ut grāmaticā & philologiā à puero, physicā & medicinā multis iā annis: nec nō saepe doctorū hominū uel scriptis, uel praesentiu eruditioe adiutus, hoc Opus his & huiusmodi occasionib. utcūq; natum, siue maturū siue abortiuū, typographo et amicis tantū non cogentibus emisi. Nullā inde ingenij, nullam doctrinā laudē aucupor, pro laboribus tantū, qui profecto fuerunt ingentes, lectorē mihi candidum & nō ingratum optauerim. Ingratis deterius nihil imprecabor, quā ut tantundem laboris in hoc aut aequē difficili argumento ipsis subire, & eruditorum de se iudicia sustinere contingat.

Rursus obijciat aliquis in annos aliquot premi debuisse hoc Opus, donec paulatim elaboratum nihil in se desyderandum amplius reliquisset. Ego uero tamen inuitus ad id componendum animum applicauerim, simulac tamen utcūq; absolutum mihi uisum est, statim additionem accelerauī, ut & studiosi hunc si quis erit fructum expectare desinerent, & ipse molestissimis lucubrationibus quā primū liberarer; non secus ac qui in sole uel pluuia celerius ambulant, ut eo citius cōeli iniuriā declinent. Quis tantū sibi negotij domi sponte alat, nisi qui uoluendū Sisyphi saxū desyderet? Res planē infinita est: prodeunt noui & innumeri subinde libri: et ut nulli prodirent, quā tandem aetas omnibus ueterū legendis, inq; suas classes redigendis sufficeret? Ceterum unum aliquod argumentum diutius premi & expoliri (ut nos in Animalium historia facimus, non tam elocutioni, quod nō uacat, quā rebus augendis ac emendandis) maxime laudo. Dum recēs est foetura, affectus etiam, quo nostris nimium fauemus, uehementior est: eamq; ob causam, & quia priore sapientior est posterior dies, ut poeta ait, aliquandū reponi noua scripta iubentur, dum cæca philautia deferuescat. At ego nec admodum hæc mea diligo, in quibus præter laborem digerendi describendiq; nihil ferē meum est: & errores in eis iam uideo, ut supra confessus sum. Lucem tamen eis permitto, ut agricolæ lapidosos etiā agros nonnunquā colunt ac uberes saepe fruges ex eis metūt. Non inepte enim opinor Pandectas nostras (quas ita uocaui, quia ex omne genus authoribus cōfectæ sunt, & quod studiorum omnium classes cōplectantur) huiusmodi agro, lapidibus inquam, aut sentibus & alijs frugum uitijs repleto, foecundando tamen, aliquis comparauerit: tum alias ob causas, tum quod ad barbaros quoque scriptores, quos ne in primo quidem Tomo omittere libuit, lectorē sepe remittimus. Eiusdē cōparationis est, multa tenuia & exilia passim inueniri, quæq; rarissimi me in usum uentura existimentur. In causa est, quod cum ex multis libris capita descripta haberem, nec alia splendidiora inquirerem, quicquid in illis inueni, aliquo referre, quā omnino abijcere maluerim: ut qui nō solū communibus rebus, sed raris etiam, suas assignare sedes decreuissē. Festinaui plerūq; ad sequentia, & proposito meo in prima saltem additione satisfactū iri putauī, si quid quoq; in loco reponendū esset quasi digito inter prætereundū demonstrarē, & his uelut exēplis similia ad easdē classes reducendū tyrones exereerē. Etenim sicut in Dialecticis, nō modicā artis partē assecutus est, qui rerū omniū genera, species, ac differentias tenet: id est, singula uocabula, ad sua (ut uocant) prædicamenta, non simpliciter, sed sub proximo genere speciēue locare nouit: Ita in omni philosophia plurimum ille profecisse existimandus est, qui omne quod inter legendū occurrerit, ad certum librum, libriq; titulum, & tituli partem referre potuerit: quod quidem studiosus adolescentens pauca exercitatione, dum nostra legit, & adiungere alia conatur, mox cōsequetur. Quod si qui Loci deesse deprehēduntur, de suo etiā illos adscribet: sic & seipsum in philosophia exercebit, & librum de suo auctiorem reddet, & nostris deinceps commodius promptiusq; utetur. Verum hæc superius inter utilitates dici debuerant. Redeo ad paulo ante cōceptam excusationem, cur quorumuis autho-